

Čís. 3791.

K zápisu do obchodního rejstříku se vyžaduje, by originální podpisy na protokolu o schůzi správní rady akciové společnosti byly v předloženém prvopisu soudem nebo notářem ověřeny.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1924, R II 119/24.)

Opověď akciové společnosti k rejstříku vrátil rejstříkový soud žadatelce s tím, by originální podpisy na protokolu o schůzi správní rady, předloženém v prvopisu, byly soudem nebo notářem ověřeny. Rekursní soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o otázku — a jen touto jest se obírat — zda k zápisu do obchodního rejstříku jest nutno, by originální podpisy na protokolu o schůzi správní rady ze dne 4. června 1923 v prvopisu předloženém byly soudem nebo notářem ověřeny. V tom směru rozhodným jest předpis Šu 22 ministerského nařízení ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák., dle něhož má soud, přezkoumávaje opověď k zápisu do obchodního rejstříku, působiti k tomu, by nejen oprávnění opovídatelovo k vydobytí zápisu bylo zcela nepochybně vykázáno, nýbrž také, by pravost předložených soukromých listin, jež jsou základem opovědi, byla soudním neb notářským ověřením zajištěna. Právem uložil tudíž rekursní soud žadateli, aby opatřil legalisaci podpisů na onom protokolu, to tím spíše, ježto se jedná o provedení změny stanov v rámci zmocnění správní radě usnesením valné hromady akcionáři ze dne 10. května 1920 a 10. května 1921 uděleného, tedy o úkon obdobný onomu, ježž má na zřeteli čl. 214 obch. zák., k jehož platnosti notářského neb soudního osvědčení nutně se vyhledává. Tím ovšem zůstává nedotčenou otázka, zda zmocnění, správní radě dané, co do svého rozsahu není v rozporu se zněním dosud platných stanov (§ 32 a 34 stanov), pokud se týče, zda správní rada usnesením ze dne 4. června 1923 nevybočila z mezí svého zmocnění.

Čís. 3792.

Úpadce jest způsobilým státi na soudě, leč že by šlo o nárok, týkající se úpadkové podstaty.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1924, R II 139/24.)

Řízení o žalobě proti Emilu M-ovi o zaplacení kupní ceny za zboží, dodané žalovanému v listopadu 1923, soud první stolice přerušil, ježto byl dne 17. května 1923 na jmění žalovaného vyhlášen úpadek. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a přikázal prvému